

Szász Jenő
a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnökének
köszöntő beszéde

Tisztelt Házelnök úr!

Tisztelt Művész úr, tisztelt Védnök urak, kedves Vendégeink, Hölgyeim és Uraim!

A Nemzetstratégiai Kutatóintézet nevében nagy szeretettel köszöntöm Önöket a Kárpát-haza Galéria negyedik kiállításának megnyitóján. Külön öröm és megtiszteltetés számomra - de úgy gondolom: mindannyiunk számára -, hogy Kövér László házelnök úr elvállalta mai rendezvényünk fővédnökségét; kérem, engedjék meg, hogy ezért valamennyiünk nevében hálámat és köszönetemet fejezzem ki Elnök úrnak.

Tavaly októberben indítottuk útjára a Kárpát-haza Galériát, amelynek során egy lelki táplálékkal és szellemi felüdüléssel bőségesen ellátott, virtuális Kárpát-medencei körútra invitáltuk Önöket. Utazásunk során - ez idáig - bejártuk Kuti Dénesszovátai festőművész csodálatos Sóvidékét, ahol – Tamási Áronnal szólva - a déli ragyogó napon hallani lehet a források, a szálló bogarak, a fák és földi virágok énekét. Aztán Nagy János repített el Felvidékre, a mondavilágban őrzött, folyondárral befuttatott várfalak tövébe, majd Erfán Ferenc fogott kézen, mint egy kíváncsi gyermeket, aki apja mellett állva lesi, hogyan bújik elő a vonalak, foltok és pöttyök kusza rendjéből a Kárpátok világa. Csak csendben árurom el, hogy utunkat folytatva, a közeljövőben Vajdaságba és a Muravidékre fogjuk kalauzolni Önöket, de nem okos dolog siettetni a történéseket. Ahogy a népi bölcsesség is tartja: minden virág a maga idejében illatozik!

A mai napon azonban visszatérünk Székelyföldre. Utunk a háromszéki Sepsiszentgyörgyre vezet, de talán mondanom sem kell, hogy ismét Sóvidéken keresztül. Hiszen Vinczeffy László Sóvidék legmagasabban fekvő falujában, tanító szülők gyermekeként Atyhában látta meg a napvilágot, ahová mindig is visszavágyott. Oda, ahová, emlékeznek: a déli ragyogó napon hallani lehet a források, a szálló bogarak, a fák és földi virágok énekét. Ahol – folytatta Tamási Áron - valami csodálatos, ritmusban lengedező szellő fényhullámokat ringat az országút felett, amely ezüstben csillog ez illatos világban, és kanyarodókat játszik önmagával.

A kommunista rezsim kényszermunkája, a Duna-csatornához való deportálás elől menekülnek el a faluból. De a szülőfalu szeretete mindennél erősebb, ezért Vinczeffy László tavasztól őszi Atyhában, ősztől tavaszig pedig Sepsiszentgyörgyön él és alkot. Jóllehet útkeresése közben felhagyott a figuratív elemekkel, művészete során mindig is ragaszkodott gyökereihez, kisebbségi sorsához. Ez a kettősség vonul végig művészetén, érdekes lenne valamikor párhuzamba állítani és bemutatni egymást követő munkáit, a hetvenes évektől egészen napjainkig. Egy dolog azonban kétségtelen: életében, de művészetében is, vásznain vagy a kertjében felállított szobrain keresztül mindig önmagát adta, mindig hűséggel és felelősséggel viseltetett önmaga és szeretett szülőföldje iránt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Az idén ünnepeljük Háromszék nagy fiának, Gábor Áron születésének kétszázadik évfordulóját. Mai rendezvényünk tisztelgés az ő emléke előtt is. Tudják, ő mondta: lesz ágyú! És

tudják, hogy április hatodikán még minek az évfordulóját üljük? A fényes magyar győzelmet hozó isaszegi csatáét. Ahogy a kézdívásárhelyi Molnár Józsiás Iskola régizenekarától is hallottuk: történelmi időket élünk. Az évforduló napján viszont – az azóta tartó szabadságharcunk jegyében - egy másik csata is vár ránk. És Gábor Áronnal együtt valljuk mi, külföldi magyarok, hogy lesz ágyú! Mert ha vasárnap mindnyájan elmegyünk, akkor végérvényesen leszámolhatunk az Operaház fantomjaival, ha értik, hogy mire gondolok.

Ezzel a végszóval ajánlom figyelmükbe Vinczeffly László festőművész kiállítását, és köszönöm mindazoknak, akik hozzájárultak mai rendezvényünk sikeréhez. Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Szász Jenő
Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnöke

*Elhangzott 2014. április 1-jén, Vinczeffly László erdélyi festőművész,
a Magyar Művészeti Akadémia tagja kiállításának megnyitó rendezvényén,
a Nemzetstratégiai Kutatóintézet Kárpát-bazsa Galériájában.*